

Rezoliucinė dalis

2022 m. kovo 31 d. sprendimu Corte suprema di cassazione (Kasacinis teismas, Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra akivaizdžiai nepriimtinas.

(¹) OL C 266, 2022 7 11.

2022 m. lapkričio 17 d. Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Lenkija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Syndyk Masy Upadłości A / Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu*

(Byla C-709/22, Syndyk Masy Upadłości A)

(2023/C 104/16)

Proceso kalba: lenkų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: Syndyk Masy Upadłości A

Kita administracinio proceso šalis: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2019 m. vasario 18 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimo (ES) 2019/310 (¹), kuriuo Lenkijai leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 226 straipsnio, ir 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB (²) dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatos, ypač 395 ir 273 straipsniai, taip pat proporcingumo ir neutralumo principai turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiamos nacionalinės teisės aktų nuostatos ir nacionalinė praktika, pagal kurias, kaip nagrinėjamos bylos aplinkybėmis, bankroto administratoriui draudžiama leisti pervesti lėšas, sukauptas apmokestinamojo asmens PVM sąskaitoje (išskaidyto mokėjimo mechanizmas), į apmokestinamojo asmens nurodytą banko sąskaitą?
2. Ar Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 17 straipsnio 1 dalis, kurioje įtvirtinta teisė į nuosavybę, siejama su Chartijos 51 straipsnio 1 dalimi ir 52 straipsnio 1 dalimi, turi būti aiškinama taip, kad ja draudžiamos nacionalinės teisės aktų nuostatos ir nacionalinė praktika, pagal kurias, kaip nagrinėjamos bylos aplinkybėmis, bankroto administratoriui draudžiant leisti pervesti lėšas, sukauptas apmokestinamojo asmens PVM sąskaitoje (išskaidyto mokėjimo mechanizmas), bankrutuojančiam apmokestinamajam asmeniui priklausančios lėšos, sukauptos toje PVM sąskaitoje, išaldomos ir taip užkertamas kelias bankroto administratoriui vykdyti jo pareigas bankroto proceso metu?
3. Ar, atsižvelgiant į Tarybos sprendimo 2019/310 kontekstą ir tikslus bei Direktyvos 2006/112 nuostatas, teisinės valstybės principas, įtvirtintas Europos Sąjungos sutarties (toliau – ESS) 2 straipsnyje, ir juo įgyvendinamas teisinio saugumo principas, lojalus bendradarbiavimo principas, įtvirtintas ESS 4 straipsnio 3 dalyje, ir gero administravimo principas, įtvirtintas Chartijos 41 straipsnio 1 dalyje, turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiama nacionalinė praktika, pagal kurią bankroto administratoriui draudžiant leisti pervesti lėšas, sukauptas apmokestinamojo asmens PVM sąskaitoje (išskaidyto mokėjimo mechanizmas), trukdoma įgyvendinti bankroto bylos, kurią bankroto bylą nagrinėjantis teismas nustatė kaip priklausančią Lenkijos jurisdikcijai pagal 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/848 (³) dėl nemokumo bylų (nauja redakcija) 3 straipsnio 1 dalį, tikslus ir dėl to susidaro situacija, kai taikant netinkamą nacionalinę priemonę valstybės išdas, kaip kreditorius, yra privilegijuojamas visų kreditorių sąskaita?

(¹) OL L 51, 2019, p. 19.

(²) OL L 347, 2006, p. 1.

(³) OL L 141, 2015, p. 19.